

საქართველო

საქართველოს დემოკრატიული პარტიის მთავარი კომიტეტის ორგანო.

რედაქცია და კონტორა:

თბილისი, რუსთაველის პარკი, № 11. რედაქცია და კონტორა დასავლეთ ღერძის 9 ს. ნაშაბადის 2 და ნახ. საათისძირის ტელეფონი № 15-78.
მისამართი ღებშეღებისთვის: თბილისი, „საქართველო“, ფოსტის ყუთი № 76

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ზ ა ნ ი:

განცხადება მიიღება ნაშაბადის 2 საათისძირის სტრიქონი 3ე ტიტი პირველ გვერდზე 25 მ., მე-4 გვერდზე—20 მ.
სამაგლოვიანო განცხადებანი 30 სტრიქონი—1000 მ. 2 ნახ. საათით შემდეგ 300 მანეთით მეტად.

ხ ე ლ ი ს მ ო ჯ ი რ ა:

გაზეთი „საქართველო“ ქალაქი და ქალაქი ჯამთა ღირსი ოფისი—800 მან. კალკი №—80 36.

ფასი 50 მან.

წელიწადი შემდეგ.

სამაგალიტი, თბილისი 22. 1921 წ.

№ 47

გულ დამწუხრებული თანამოაბ ახ კრის ასული აბაშიძე-თარხნიშვილისა დებით და ძმით და დიმიტრი ესტატეს მე თარხნიშვილი აცხადებენ რომ ა. წ. 18 თებერვალს ვაქაციურ შეტაკებაში სოლიანდელის პოზიციაზე ზედ ხიშტის ქრილობიდან გამოჩნდნოთ დალია სული ძმამ პარელებისამ და ცოლის ძმამ ჟანასენელისამ, მე-4-ე შულავერის სან პირი რაზმის ლიტენანტმა

დ ვ ი ტ (დ ა ვ ი) ა ნ დ რ ი ა ს კ ა ა ზ ა მ ი ა მ ა

პანაშვიდი და წიგნა სამხედრო სობორში ა. წ. 21 თებერვალს 7 საათზე საღ მუს და განსვენება 22 თებერვალს დილის 12 საათზე: იოანე-ღვთისმეტყველის სს. ფ. ა. ა. 1-3498-1.

გიორგი ივანეს ძე დემუროვი თავის შვილებით დრმა მწუხარებით აუწყებენ, რომ ბრძოლის ველზე იხსენებოდა სამშობლოსთვის თავგანწირული მუღბი მედგარი ყველასთვის საყვარელი და ძვირფასი დიხ წულა კანაჭარი

ნიკოლოზ მთარის კანაჭარი

2-3498-1

თამარ ალექსანდრე ასული და კონსტანტინე ზაქარიას ძე ასე შეიკრიბნენ შვილებით აუწყებენ ნა-ესეო და ნაცნობთ, რომ თავის მოვალეობის ასრულებას დროს გამოჩნდა დაღუპა მათა საყვარელი შვილის ქალაქი, ქართ. უნ. სტუდენტი

მარო მასუშვილი

პანაშვიდი ყოველ დღე 6 ს. ქაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაზე. განსვენება და დაკრძალვა მოხდება ოთხშაბათს ვერის წმიდა ნიკ. ეკლესიის გულავერში.

სამხედრო სამსახურის სააოტილეოო სექციის მონაწილეობითა მთელი შემადგენელი ღამა მწუხარებით აუწყებენ ამა სექციის ყოფილი თანამსახურე არტილერიის აფიცრის კპიტან

მიხეილ გრიგოლისძის თვანთვილი

ბრძოლის ველზე გმირულად გარდაცვალებას ამ 11-თებ

3499 1-1

მეორე საარტილერიო დივიზიონის მე-9 ბატარეის უფროსი აფიცრები და ჯარსკაცი გულთათას მწუხარებით აუწყებენ ქართ. ს. ზოიადოვიას, რომ 19 თებერვალს დილით მტერთან ბრძოლაში გამოჩნდა დიდი მამაცობით

გივილ გრიგოლ ს კ ა თ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი

და მოხალისე ჯარსკაცი—სტუდენტი

ნიკოლოზ კანაჭარი

პანაშვიდი ყოველ-დღე 12 და 5 ს. მიხეილის საავადმყოფოში.

ექიმი მ. ზანდუკლი თავის ცოლით და შვილით, აგრეთვე დები—ნინა და ელენე თავის შვილებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ სამშობლოს დაცვის დროს ბრძოლის ველზე თავი შესწირა გმირულად ყოველთვის თ ვანწირულმა საყვარელმა ძმამ

ნიკოლოზ მთარის ძე ანდრეას

პანაშვიდი ყოველ დღე საღამოს 6 საათზე, მიხეილის საავადმყოფოში. შესავალი დიდი ზოგის ქუჩიდან. 2-3498-1

საქართველოს წითელი ჯვრის საზოგადოების მთავარ სამმართველო თავის თანამშრომლებთან ერთად მწუხარებით აუწყებენ საზოგადოებას, რომ 9 თებერვალს ბრძოლის ველზე თავის მ-ვალიობის ასრულების დროს გმირულად დაიღუპა წითელი ჯვრის საიქიმიო 1 ლ მუღბი რაზმის სინოებ-ს და

გაბრიელ კონსტანტინე ასული მასუშვილი

პანაშვიდი ყოველ დღე საღამოს 6 საათზე ქაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში. განსვენება ქაშეთის ეკლესიიდან წიგნის შემდეგ ოთხშაბათს 23 თებერვალს 12 საათზე. დაკრძალვა წმ. ნიკოლოზის ეკლესიის გულ ვ 6 ში.

ათასწლიანი უფროსი, ოფიცერთა საზოგადოება და ჯარისკაცები უღრმესი მწუხარებით აუწყებენ საზოგადოებას. მარტულთ დაღუპვის მტკრან ბრძოლაში ლე ტენანტ

პანო ქარუშიძისას

პანაშვიდი 9 ნახ. ს. დილით სამშაბათს საღამოთი 7 საათზე. დასავენება ცალკე იქნება გამოცხადებული. 1-3495-1

ვახუშტი

ჯერ ომი სწავროვებს, საშინელი ომი, მაგრამ საქართველოს გულიდან—თბილისის კლდეებიდან—უფრო აღმოჩნდა, ვეა შ.ს. და გამარჯვების გრილი ეფანება ქვეყნიერებას. რუსეთის დამხველთა ურდოები, რომლებიც ემუქრებოდნენ მთელ საქართველოზე, დაიშალა წარღვევით და წაუტყვევებელი ხელი ნებისა და წინააღმდეგობის ხაზებს, ეხლა გაქვიტვიტულს ჩვენი მაშულისწილებების მტერთა, ეხეთქა, დამტკრია შუბლი და დამარცხებული იხვეა ჟიკან.

ვაშა, საქართველო! მოხდა დიდებული და გმირული საქმე მწყდებდა მელი არა მარტო საქართველოსა, არამედ მთელი კავკასიის და მთელი წინა აზიის. ამ წამს განცვიფრებული ქვეყნიერება დაუწყებს საქართველოს რუქას: რ-გორ? ამ პატარა ოცნა მოაღწიოს ეს საწაულ?

ამწამს ლ. ა. ჯორჯი, მილენიანი, გლობალი თუ პარტიკული აღსალოდ ჩალო აღ დ აღა ინგვიენ თიერ თ პოლიტიკ ს გეგმას, იმ ლე უღნი არიან გადათავით და შუგ რაიმე გზა ხოლმე ქართოს მთელი ისტორიის—საქართველოს. ლენინი, ცნობილი ლენინი, შუბლ-ზხროლი და დაღრემილი, იყურება სამართისაფენ: ნუ თუ აქ, საქართველოს საზღვრებზე, უნდა და დაღრემილი დაღრემილი აღწერდნენ? ნუ თუ აქ არის მტკიცე და შეუწყველი ზღუდე განთავლების და თავისუფლებისა? ჰეიტრინგის აგი.

დიდი, აქ არის ქართველ ერს არცა უკმა დადილობა. თვით უფრო ჩვენგანი ჰგონებს საიდუმლო ერთეულ სულს, საიდუმლო რაღღებს ერთეულ ნეტუზიზმისს. ხალხი იჭრის თავისი-აღად, ბუნებრივად, და ყველა დიდი და პატარა, მიუხედავად ძილისკენ... ცოცხალი დადის ლანდები ჩვენი წ ნაპრების... სიფხვრის უღლის ერთეულ ლი სიცოცხლისა...

ვაშა, საქართველო! ვაშ, კვირტი!

გიორგი გვაზაგა.

გენერალი კვიციანი

მისი სახელი ეკერა პირზე ყველას, მტრის ვერაგულ და თავებდ შემოსევის პირველსავე გაგებაზე...

მისკენ ჰქროდა გონება ყოველი ქართველი პატრიოტისა, ვისაც სწამდა და სწამს ბრწყინვალე მომავალი სამშობლოსი, მისი ძალა და უნარი მტერთან საბრძოლველად...

მის სახელიდან მეომრის შარავანდედით მოსილ პიროვნების გარშემო შეიკრიბა სხეულები ერთეულ ნეტუზიზმისა, ერის ცხოველმყოფელ იმედისა, გამარჯვების ნებისყოფისა.

მისმა, მომქმედ ძალად გადამქვევამ, მისმა მოწოდებამ სამოქმედო ასპარეზზე—იმედით დაღესო ქვეყნის გულზე გააცხოველა და განამტკიცა იმედი და რწმენა ქვეყნის ხნისა და გამარჯვებისა...

იგი კვლავ მეთაურობს უძლველ მხედრობას, კვლავ მისს მძლავრ მარჯვენს ჩაპაღდავანწირვის ვაშს ბედი ქართლისა...

კურთხეულ უყავ მარჯვენა შენი, გმირო ქართლისაო!

გზა გამარჯვებ-სა იყავ მუღბი და განუწყვეტელი ხედრი შენი და ძღვემოსილ შენის მხედრობისა!

იხსენ ერი შენი განსაცდელი საგანი!

შეუპოვარი.

ტავახელი-კოჯორის ვრონტხე

„ვრონტხე“ იბჭიან იუნკრები, საერთო ხმა და, მართლაც, ყველა ნაწილებს და იუნკრები ყველაზე მეტად და განუწყვეტლივ ამარჯვებენ ფონტას. შურვიდან გამარჯვებულნი არტილერიით, ისინი ჩასაფრებია წყნარად მტრის და მთელი დღე და ღამეს, როგორც ზღვის ტალღებს უკეპიკევენ ბოლოველების იერიშებს. განდევნილი კოჯორიდან და კოროლიდან, უკანასკნელი ასკდებან ტავახელის მლობებს, მაგრამ ამოღ. ზარბაზნები, ტყვიანი-მფრველები, დაქრილ-დახოცილი და სურსათი გაბნეულია მთელს მტრისაგან დატოვებულ ბრძოლის ველზე და სისტემატიურად ახეიენებენ უკან მაღლობიდან მაღლობზე და უმზადებენ საერთო „ტოშას“.

ასეთია მთავარი სურათი, რომელზედაც წვრილი, მაგრამ მკვეთრი ხაზით გამოიყოფა თავანწირული მშაობა სულ ახალგაზრდა მოწყულ-სასიკისა და მშობის, რომეთაგან უკვე იხსენებოდა ვერაგმა ყუმბარამ ქ. მასუშვილის ქალი და ორი სტუდენტი კახასტროვის ადგილზედ ჰყრია ერთმანეთში აღუფებლო სასანიტარო ეტლი და ოთხი საშინლად გადაღრული ცხენი.

მაგრამ ბრძოლის ველზედ აღფრთოვანებული ვიქნათა და მუხამბა: არტილერია, ცმაწვილი, ლაზახი ვაქაციის მოღმარი ბრძანებით, როგორც ცეცხლის მფრველი ვიშაპი, აყრის ცეცხლსა და გვიანს გათამამებულ მტრის და ამ ცეცხლის ქვეშ ვაქაცი იუნკრების ტყვიის მფრველები და თოფები მუსრს ავლიან მარსა. საველე წითელი ჯვრის ოთახში ახორბული მუშაბ ა: შელეიან თანაბრად თავისიანებსა და მტრის დაქრილებს. აგრ წვეს ვაქაცი იუნკრები ტ-შვილი და მ-წყ-ლები და წამ და უწყობა რაღაცა წამალს აკურებს მოსაზრებების: იგი თვალს ახელს და მკითხავს „სტუდენტისა“—იუნკრები ხომ ყველა იბრძვისო და ჩვენს პასუხზედ: „ყოველა, საუცხოველიო“—მძიმედ დაქრილი, იღამება სათნო სიხარულით.

აგრ მეორე დაქრილი, მაგიდაზედ მოწოლილი, მიჰყვარება კედელსა. მის მისა ახზანავი ახარებს ექიმსა, რომ ისევ გაიქცეს ბრძოლაში. აგრ მესამე, თითონ იხევის ფეხს და იწყებს ბრძოლის ცენტრისაკენ, მაგრამ ურჩევნ დასვენებას და როცა მოქმედ ამავი კვლავ დაქრილი რუქებზედ, ჩვენც „ტოშები“, ვარა-ვარა კოჯორის ველზედ. ჰყრენ და ხოცონი „ყოფითი“ ა: შელეები, მაგრამ სიწითლსა არა სცხიათ: სიკვდილიაგან, თითქო არა მტრის სახეში, ტანსაცმელიც ნაცრისფერი გახდომით. დაქრილი ბლაიან და სტორიანი: „ძალით წამოვეყვან ს, არ გვინდა ბრძოლა, გვემუქრებინ დახვერტიოთ“, და მისს უსახო სახეებზედ არა სჩანს სრულებით ისაღზნეული ცეცხლი, რომელიც აშუქებს ჩვენებს. და ყველგან ერთი და იგივე ხმა: „არას გზით არ მივიცემთ თბილისს, ბოლშევიზმი თავის საფლავს საქართველოდან იწყებს თბრასაო.“

რ. ვაზაშვილი.

სრულიად საქართველოს კათალიკოზ-პატრიარქის მოწოდება

ქენო ქართლისაო! სრულიად საქართველოს ვაქაცანო და ქლნო!

მადლი და კურთხევა იესო ქრისტესი თქვენდა.

საუკეთუბოში განწირულ საქართველოს საღმრთო განგებამ არგუნა ხედრი, გახდეს სამარედ სვეთებ-სა, რომელ-

თაც შემუსრეს და დასცეს რუსეთი და რომელნიც აზიო-ევროპაში მხოლოდ ყველაფერს ანგრევდენ და ანადგურებდენ.

თითქოს უკეთურნი უხსლოვდებოდნენ ჩვენს დედა ქალაქს და დაწმუნელი ელოდნენ თბილისში გამოილი ჰურით და ღვინით გაძლიმას, თბილისის განთქმულ აბანოებში დასუფთავებას, მაგრამ როგორც არასოდეს, მტკვარი პირს არ იბრუნებს უკუღმა, ისე ჩვენი ვე-ვაგი მტერი, ვერ მიადწვეს ბოროტ-განზრახვას, ღმერთი არ აღირსებს მას საქართველოს დაპყრობას, ყოველდ წმ. ღვთის მშობელი ცეცხლად შეარგებს მას ჩვენი მამულის ჰურსა და ღვინოს, რომელსაც ქართლომა გზმარობთ სეფისკვრად და შედაშდ.

საყვარელიო, ფრონტის ზურჯი მყოფნიო შევინარჩუნოთ სრული დარბაისლობა, გულის სიმშვიდე და ხასიათის სიმტკიცე. ნუ მივეცემით იმ საშიშარ და ცრუ ხმებს, რომლისადაც აგრცელებენ ხოლმე მხოლოდ ჩვენი მტრები, ხალხში შიშისა, სასაწარკეთილიისა და არაულობის გამოსაწვივად.

ენდით იმ საჭაოვარს, როგორც ვერაგეთარი ძალა ვერ მოგლავს თავის ძიარდან კავკასიონს, თუ არა მწიან ქვეშეთიდან ამოხვეული ძლიერება, იმევერავთარი ბოლშევიკები და ს-მ-მ-ადიგებ-ჯანდლები იერა და აკლებენ სახელოვან კახელ-ქიზიყელისა თუშ-ქ-შ-ხევესურ მთიელებისა, უტუბი ქართლოებისა და ამყ იერ-ოლი შარ-აფ-ხაზებისაგან შმედგარ საქართველოს ლაშქარს, თუ ფრონტის ზურჯი მტკიცედ აგეჭება და ცუტლი.

ამას დახოვით, ჩემო სულიერნო ძენო და ასუ-ნი, ს-მ-შობლოს ს-ყვარულით, ამ-ზე რივე-ო-ვით მთელი ჩემი არსებით, ამას მიუიქცევ თქვენ მთავრ ყურადღებას, დანარჩენი ყველაფერი ჩვენს ხელთ არის და იქნება.

ღმერთმა აკურთხოს და ჩქარი ძლიერა მოსილებით შემოსოს ჩვენი ამავი ლაშქარი!

ყოველდ წმიდა ღვთისმშობელმა დაიკვას და დაიფაროს თავისი დედობრივი კალთით მისი წილხდომილი საქართველო!

ქება, დიდება და მარადისობა ქართველ ერს!

სრულიად საქართველოს კათალიკოზ-პატრიარქი ლეონიდი.

ჩვენი პარტიის იგი-რეატიის რაზმები

გულში წინ ქუთაისიდან ოფიცარი ნაკაშიძის მეთაურობით ჩამოვიდნენ დემოკრატიული პარტიის ქუთაისის საოლკო კომიტეტის მიერ მიკრეილი მოხალისენი, რუმეტსაი მოსწავლე ახალგაზრდობა, რომელიც წარსულ ომში იღებდნენ მონაწილეობას, 86 კა ი. რაზმს „საქართველოს“ რედაქციაში მთავარ კომიტეტის სახელით მიესალმენ გ. ვეშაველი და ი. მაჭავარიანი.

შემდეგ რაზმი გამოცხადდა გენერალურ შტაბში და განაცხადა სრულიად დაუყოვნებლივ ფრონტზე წასვლისა.

მთავარ სარდალმა თვით იწება რაზმის დათვლიერება და მისაღება, რასაც რაზმი აღორთოქანული ვაზითი შეხვდა. ამის შემდეგ რაზმი გაგზავნილ იქნა მეფივე ათასეულის ერთ-ერთ გუნდში.

მთავარ-კომიტეტის ცნობით ასეთივე რაზმი გამოუსულია ზესტაფონიდან, რიცხვით 300 კაცამდე.

